

Ο.Λ.Μ.Ε.

Διακήρυξη για την επέτειο της Εξέγερσης του Πολυτεχνείου

Σαράντα ένα χρόνια μας χωρίζουν από την εξέγερση του Πολυτεχνείου, στις 17 Νοέμβρη του 1973 ενάντια στη δικτατορία της 21^{ης} Απριλίου και τη χούντα των συνταγματαρχών.

Ήταν τότε μια από τις πιο μελανές περιόδους της σύγχρονης ιστορίας μας. Ο ελληνικός λαός στερούνταν τα πιο βασικά δημοκρατικά δικαιώματα και οι εργαζόμενοι υπέφεραν από τη στυγνή εκμετάλλευση των κερδοσκόπων. Τα ξερονήσια και οι φυλακές ήταν γεμάτες με πολιτικούς κρατούμενους και αγωνιστές.

Στην Ασφάλεια και στη Στρατιωτική Αστυνομία, τη διαβόητη ΕΣΑ, τα βασανιστήρια των αγωνιστών της ελευθερίας ήταν καθημερινή ρουτίνα. Χιλιάδες επώνυμοι και ανώνυμοι αγωνιστές αντιμετώπιζαν τις θηριωδίες του φασισμού στα χέρια απάνθρωπων βασανιστών και κάποιοι από αυτούς έμειναν για πάντα ανάπηροι ή άφησαν εκεί την τελευταία τους πνοή.

Όμως ο λαός μας δεν έμεινε αδρανής. Με πρωτεργάτες τις πιο πρωτοποριακές ομάδες του οργάνωνε μέρα τη μέρα την αντίστασή του στη Δικτατορία. Το φοιτητικό κίνημα εντάχθηκε και αυτό στον αγώνα. Το Φλεβάρη του '73, εννιά μήνες πριν από τα γεγονότα στο Πολυτεχνείο, γίνεται η πρώτη κατάληψη της Νομικής στην Αθήνα και μετά λίγες μέρες η δεύτερη. Η Χούντα επιχειρεί να καταστείλει την εξέγερση με επέμβαση της αστυνομίας, με συλλήψεις και βασανισμούς. Το φοιτητικό κίνημα ανασυντάσσεται σε όλη την Ελλάδα. Ο λαός, οι εργαζόμενοι αρχίζουν να συμπαρατάσσονται με τη νεολαία. Η Χούντα απομονώνεται διεθνώς όλο και περισσότερο.

Το Νοέμβρη του 1973 οι φοιτητές καταλαμβάνουν το Πολυτεχνείο και το χρησιμοποιούν ως βάση μιας παλλαϊκής εξέγερσης. Οργανώνονται στο χώρο και κατασκευάζουν αυτοσχέδιο ραδιοφωνικό σταθμό, για να αντιμετωπίσουν την προπαγάνδα των μέσων μαζικής επικοινωνίας, που λογοκρίνονται αυστηρά από τη χούντα. Η εξέγερση σύντομα εξαπλώνεται και στα άλλα πανεπιστήμια της χώρας. Συνθήματα όπως **«Εδώ Πολυτεχνείο. Σας μιλά ο ραδιοσταθμός των ελεύθερων αγωνιζόμενων φοιτητών, των ελεύθερων αγωνιζόμενων Ελλήνων»**, **«Ψωμί - Παιδεία - Ελευθερία»** και **«Είμαστε άοπλοι, είμαστε άοπλοι»** δονούν την ψυχή κάθε δημοκράτη στο άκουσμά τους, ενώ τα τανκς είναι έτοιμα να εισβάλουν στο Πολυτεχνείο τη νύχτα της 17^{ης} Νοέμβρη. Και η εξέγερση καταπνίγεται στο αίμα.

Η ξενοκίνητη Χούντα και οι Αμερικανοί υποστηρικτές της όμως βρέθηκαν σε δύσκολη θέση. Η τραγωδία της Κύπρου που ακολούθησε, με το προδοτικό πραξικόπημα, την εισβολή των ξένων στρατευμάτων και τη διχοτόμηση τελικά του νησιού, σήμανε το τέλος αυτής της θλιβερής περιόδου.

Σήμερα, **41 χρόνια** μετά την κορυφαία αντιδικτατορική εξέγερση του Νοέμβρη του 1973, καθώς ο κόσμος της εργασίας βυθίζεται όλο και περισσότερο στην εξαθλίωση και στην απόγνωση, το βασικό σύνθημα της νεολαίας και του λαού για: "**Ψωμί - Παιδεία - Ελευθερία**" αποκτά επίκαιρη σημασία και περιεχόμενο.

➤ Χιλιάδες οικογένειες στερούνται το ψωμί, την κατοικία και άλλα στοιχειώδη αγαθά.

➤ Η ανεργία χτυπάει την πόρτα κάθε σπιτιού και χιλιάδες οικογένειες ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας.

➤ Η δημόσια παιδεία, όπως και η δημόσια υγεία, ισοπεδώνεται από τα τανκς των μνημονίων και τα συμφέροντα των τραπεζιτών.

➤ Το λεγόμενο «νέο Λύκειο», με προμετωπίδα την «τράπεζα θεμάτων», έχει καταστεί ένα συνεχές εξεταστικό ναρκοπέδιο που ψαλλιδίζει τα όνειρα των νέων για σπουδές, τους εξωθεί στα ακριβοπληρωμένα φροντιστήρια, στην πρόωγη και φτηνή κατάρτιση των Σχολών Επαγγελματικής Κατάρτισης και τους καθιστά θύματα της εκμετάλλευσης μέσω της μαθητείας.

➤ Τομείς ολόκληροι της τεχνικής εκπαίδευσης καταργούνται για να δοθούν στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Χιλιάδες εκπαιδευτικών χάνουν το δικαίωμα στην εργασία με τις διαθέσιμες και τις απολύσεις και χιλιάδες νέοι στερούνται την ειδικότητα που θα ήθελαν να σπουδάσουν.

➤ Οι ελευθερίες των πολιτών περιορίζονται, βασικά δικαιώματα περιορίζονται ή καταργούνται και η δημοκρατία βιάζεται στο όνομα της κυριαρχίας των αγορών.

➤ Το δικαίωμα στην εργασία κουρελιάζεται, ιδίως για τους νέους εργαζόμενους. Η ανεργία, η υποαπασχόληση, η εθελοντική και απλήρωτη «εργασία» και η μετανάστευση δεν μπορεί να είναι το μέλλον της νεολαίας, το μέλλον αυτού του τόπου.

➤ Η Τρόικα καθορίζει, εντελώς ανεξέλεγκτη και ασύδοτη, την οικονομική μας πολιτική και αποφασίζει για όλα τα κρίσιμα ζητήματα που μας απασχολούν.

Σε αυτή την περίοδο της κρίσης και της εξαθλίωσης, η ελληνική κοινωνία καλείται να αντιμετωπίσει μια ακόμα απειλή, που εκδηλώνεται με ποικίλες μορφές και σε άλλες χώρες της Ευρώπης: Η φασιστική συμμορία που γέννησε και επέβαλε τη δικτατορία στη χώρα βρίσκει τη συνέχειά της σήμερα σε ένα θλιβερό μόρφωμα υμνητών και συνεχιστών της, σε μια εγκληματική συμμορία, τη «Χρυσή Αυγή», που επιχειρεί να εκμεταλλευτεί την τραγική συγκυρία για να υπονομεύσει κάθε έννοια δημοκρατίας, ισότητας και κοινωνικής δικαιοσύνης.

Αλλά τέτοιου είδους σχεδιασμοί δεν πρόκειται ποτέ να γίνουν πράξη. Η θυσία των αγωνιστών του Πολυτεχνείου δεν θα πάει χαμένη και όλοι εμείς θα εγγυηθούμε γι' αυτό.

Καλούμε τους μαθητές και μαθήτριές μας, το φοιτητικό κόσμο, τους άνεργους και τους νέους εργαζόμενους και εργαζόμενες, αντλώντας δύναμη και έμπνευση από την εξέγερση του Πολυτεχνείου, να πρωτοστατήσουν σήμερα στον αγώνα για την ανατροπή αυτής της απάνθρωπης πολιτικής των μνημονίων και της λιτότητας.

Να θέσουμε τα θεμέλια για μία άλλη κοινωνία, της ισότητας, της δημοκρατίας, της δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης, των ανθρώπινων δικαιωμάτων.

Για να λάβουν επιτέλους τα όνειρα εκδίκηση.

**ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ,
ΔΕΥΤΕΡΑ 17/11/14
ΑΘΗΝΑ, 3 μ.μ. προσυγκέντρωση ΟΛΜΕ Σταδίου και Χρ. Λαδά**

Αθήνα, 14 Νοέμβρη 2014